

De zondagse doos van „Zuzooien” komt eraan

Johan Poppen

SLAPERSTIL - „Zuzooien op zundagmörn” live. Da's n kolle bedounen! Vooral als je Ede Staal op de cassette-band in de auto onderweg zo verwachtingsvol en hartverwarmend van „t Zel weer veurjoar worden...” hebt horen zingen. Ten noordwesten van Groningen, uit de luwte van de hoge stadsbebouwing, slaat de wind je dan extra koud om de oren.

Dan valt het bar tegen om op de parkeerplaats van wegrestaurant Slaperstil domweg als allengs verkillend luisterbehang te fungeren. Op gezag van de alles-regelaar van Ede's artistieke erfenis Klaas Staal waren wij in hoefijzervorm rondom Fieke Staal en Siemon Reker gerangschikt. Om aldus luister bij te zetten aan het openluchtgebeuren „prestige-box”. Inhoudend alle half-tien-verhalen, van december '85 tot mei '86 uitgesproken, op drie cassettes.

Om na het beluisteren (drie uren in totaal vergend, maar stukje voor stukje consumeren is het beste) klemvast terug in het doosje te doen en zo heel goed te bewaren. Donald Jones heeft dat al eens gezongen van een kostbaar kleinood, dat gekoesterd wil worden in geborgenheid. Die van de warmte van mensen in huis en hof; van de streektoal ook, waarin gedachten het zuiverst verwoord kunnen worden.

Wat werd er gezegd door die twee daar bij de microfoon? We hoorden er op de lokatie niets van. Hoewel de hoofdmoot van de zaterdagploug van Radio Noords Grunneger programma aan Fieke en Siemon, twee van de zondagse editie, toch collegiale rugdekking verleende. In elk geval: het thuisfront kon de oren spitsen. De zondagse doos komt er aan!

Jim en Betty Lambeck hebben zich met de eerste particuliere distributie belast. Daartoe zijn in Groningen, Leek, Delfzijl, Uithuizen,

Hoogezand, Annerveenschekanaal, Oosterwijtwerd, Blijham en Winschoten vrijwillige bezorgers geëngageerd, die de bestellijsten daar in de buurt desnoods per fiets kunnen afwerken. De rest gaat via de PTT naar de aanvragers overver in den lande. Wat er dan nog rest van de voorraad van 2000 stuks, belandt bij de erkende handel. Dan wel een tientje duurder: f 62,50.

De belangstelling voor het tweede recente project (na de elpee „As vaaier woorden”) van Mollebone Music heeft de verwachtingen ver overtroffen. De eerst geplande oplage van de cassette-trits was slechts 500 dozen. „Het is niet meer te doen”, aldus Lambeck, „tot uit Nijverdalen Rotterdam” (toch plaatsen, waar Radio Noord niet kan worden ontvangen) „kregen we telefoontjes”. Opvallend veel bestellers wilden familieleden overzee met een doos „Zuzooien” verrassen.

Het zoveelste bewijs van de unieke vertelkunst van Ede, die voor deze regio zo volksaardig herkenbaar is. Zoals hij dat Friese familielid in het opnieuw uitgezonden verhaal van de eierboer louter door intonatie wist te tekenen... Niets ten nadele gezegd van de „Hollanders”, die ook om en nabij de cafétafels van „Slaperstil” waren gezeten, maar je kon aan de gezichten zien, wie Ede ook nu weer het best hadden verstaan.

Onderweg terug naar huis voldoende voorraad dus om naast de middagzon in de auto de glimlach bij voortdoring op het gezicht van de mede-inzittende te toveren. Bijvoorbeeld bij de herziene bereidingswijze, gegeven voor een baksel, dat bij een luisteraar tot dusver verschijnselen van een inzakkende pudding vertoonde.

„Doar gait e, Onno, schrief op”, aldus Ede tot de verzoeker van het recept. Door hem nu voorzien van een beste schep ironie. Oftewel: portland cement. „Din zakt e die nooit weer in!”